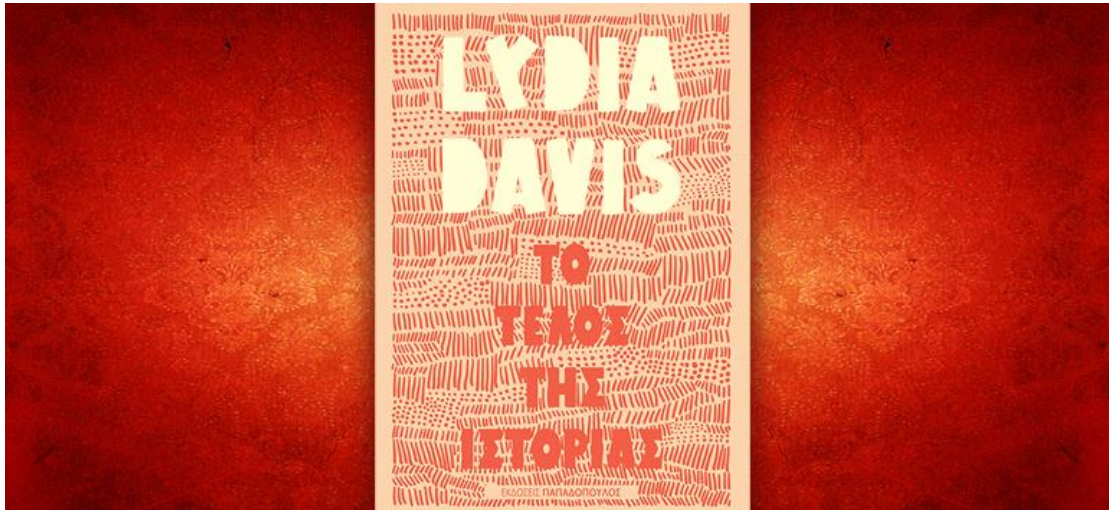

ΜΙΚΡΕΣ ΑΝΑΣΕΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ, KATERINA's BLOG

Βιβλίο της Lydia Davis: Το τέλος της ιστορίας, παρουσίαση και περίληψη του βιβλίου

Post by: [Κατερίνα Τσεμπερλίδου](#) 26/02/2018

Lydia Davis

Το τέλος της ιστορίας

Εκδόσεις Παπαδόπουλος

Η ιστορία ενός έρωτα που, ενώ τελειώνει στην πραγματικότητα, στη φαντασία συνεχίζεται για χρόνια, μέσα σε ένα πέλαγος βουβού πόνου.

Είναι ένα εσωστρεφές μυθιστόρημα, αφού η συγγραφέας Lydia Davis το γράφει σε πρώτο πρόσωπο, σαν ημερολόγιο ενός προαναγγελθέντος τέλους! Η ηρωίδα του βιβλίου – εδώ αναρωτιέσαι μήπως ταυτίζεται με την ίδια τη συγγραφέα – περιγράφει την σχετικά σύντομη ερωτική ιστορία με έναν άντρα 12 χρόνια νεότερό της. Εκείνη 35 ετών, αυτός 23 και αρχίζουν μια σχέση.

Η ηρωίδα έχει μια σταθερή δουλειά στη βιβλιοθήκη και μεταφράζει εργασίες και βιβλία. Ταυτόχρονα, προσπαθεί να γράψει, χρόνια ολόκληρα, την ιστορία του έρωτα που έζησε με τον νεότερο άντρα, μόνο που δεν την τελειώνει ποτέ.

Ο άνδρας του έρωτά της είναι ένας πολυτεχνίτης και ερημοσπίτης, που αλλάζει εύκολα παρτενέρ. Όλα στη ζωή του είναι χωρίς ρίζες, δεν στεριώνει ούτε σε δουλειά, ούτε σε σχέση, όλα βρίσκονται στον αέρα. Βέβαια, κάποια χρόνια μετά το χωρισμό τους, παντρεύεται.

Στο μυθιστόρημα δεν υπάρχουν ονόματα πόλεων ή συνοικίες ή επίθετα των ανθρώπων που αναφέρονται στην ιστορία. Δεν υπάρχουν διάλογοι, ούτε δράση, ούτε κεφάλαια. Ούτε καν το όνομα της ηρωίδας ή του έρωτά της δεν αναφέρεται.

Ξέρουμε ότι έχει συνάδελφο την Έλι, ζει με την Μαντλέν για να μοιράζεται το νοίκι, και αρκετά χρόνια αργότερα, όταν η ίδια οδεύει προς τα 50, κατανοούμε ότι συζεί με τον Βίνσεντ.

Στη σχέση με το νεαρό, η ηρωίδα μας είναι απόμακρη, αποστασιοποιημένη και με καθυστέρηση κατανοεί τα συναισθήματα που έκρυβε μέσα της για τον εραστή της. Όταν τον έχει, του φέρεται ψυχρά, και όταν τον χάνει, ξυπνάει το πάθος και η εξάρτηση μέσα της και αρχίζει να τον αναζητάει, να του γράφει γράμματα, να ψάχνει να βρει το σπίτι του.

Ακριβώς αυτός είναι ο τρόπος γραφής της συγγραφέως. Αποστασιοποιημένος. Οι σκηνές έρωτα δεν υπάρχουν, τις φανταζόμαστε. Τα συναισθήματα δεν εκδηλώνονται, υποβόσκουν. Ο πόνος είναι μια ευθεία γραμμή, δεν έχει ένταση. Οι προσδοκίες δεν αναφέρονται, διαψεύδονται, όμως.

Ένα μυθιστόρημα διαφορετικό από τα άλλα, γιατί και ο τρόπος γραφής του είναι πολύ διαφορετικός.

Όμως η ιστορία της γυναίκας που ενώ τη χωρίζει ο αγαπημένος της, δεν το παίρνει απόφαση ότι χώρισε, μας είναι τόσο, μα τόσο οικεία. Όταν ο άλλος σου αναγγέλλει το χωρισμό τρελαίνεσαι!

Ένα μυθιστόρημα που μας θυμίζει το γνωστό συναίσθημα της απόρριψης. Πόσο ξεκάθαρα, όμως, φαίνεται ακυρωμένο όταν το διαβάζεις σε βιβλίο...

<https://www.tsemperlidou.gr/katerina/small-breaths-of-happiness-k-blog/vivlio-tis-lydia-davis-telos-tis-istorias-parousiasi-kai-perilipsi-tou-vivliou>